

พระราชกฤษฎีกา
พระราชทานอภัยโทษ
พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 1 สิงหาคม พุทธศักราช 2487)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 59 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 20 กันยายน 2487

โดยที่ซึ่งพระราชดำริเห็นว่า ในโอกาสแห่งพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา พุทธศักราช 2487 เพื่อเป็นการเฉลิมวันประชากรแห่งชาติ และเพื่อเป็นการสดุดีพระมหากษัตริย์คุณในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมควรถวายโทสให้แก่บุคคลที่ด้อยราชทัณฑ์ เพื่อให้โอกาสที่จะบำเพ็ญตนเป็นพลเมืองดี เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองสืบไป

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 55 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พุทธศักราช 2487"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน พุทธศักราช 2487 เป็นต้นไป

มาตรา 3 นักโทษเด็ดขาดต่อไปนี้ให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ และปล่อยตัวไป

๗๐ กันยายน ๒๔๘๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๕๙

(๑) นักโทษเด็ดขาด ซึ่ง ค้องคำพิพากษาของศาลพิเศษ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๒) นักโทษเด็ดขาด ซึ่ง ค้องคำพิพากษาของศาลพิเศษ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๗๖ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘

มาตรา ๔ นักโทษเด็ดขาดซึ่ง ค้องคำพิพากษาของศาลพิเศษ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลพิเศษ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ให้ลดโทษลงสามในสี่แห่งกำหนดโทษ แต่ถ้ากำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นยี่สิบปี

มาตรา ๕ นักโทษเด็ดขาดไม่ว่าในคดีใดใด และเป็นนักโทษชั้นเยี่ยม ให้ลดโทษลงหนึ่งในสี่แห่งกำหนดโทษ แต่ถ้ากำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้ลดลงเป็นยี่สิบปี

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ใช้บทบัญญัติแห่งพระราชกรัสดังนั บังคับแก่นักโทษในคดีถึงที่สุดภายหลังวันใช้พระราชกรัสดังนั เพื่อประโยชน์แห่งบทพระราชกรัสดังนั คดีซึ่งมิได้มีอุทธรณ์หรือค่านัน ให้ถือว่าถึงที่สุดในวันที่ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์พิพากษาแล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดท้องที่ ๑ ผู้พิพากษาศาลท้องที่ ๑ อัยการประจำท้องที่ ๑ เป็นคนละกัมการมีหน้าที่

ตอนที่ 59 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 20 กันยายน 2487

พิจารณา ตรวจสอบ การ พระราชทาน อภัยโทษ ตาม พระราช
กฤษฎีกานี้ เมื่อคณะกัมการเห็นว่านักโทษเด็ดขาดคนใดอยู่ใน
ในข่ายแห่งพระมหากรุณา และเมื่อพ้นสามสิบวัน นับแต่วัน
ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แล้ว ก็ให้ศาลแห่งท้องที่นั้นออกหมาย
สั่งปล่อยหรือลดโทษให้แล้วแต่กรณี

ให้คณะกัมการ ทำบัญชีผู้ที่พิจารณาเห็นว่าอยู่ในข่ายแห่ง
พระมหากรุณาขึ้นไว้เป็นหลักฐาน 4 ฉบับ เก็บไว้ที่เรือนจำ
ฉบับ 1 ส่งศาลฉบับ 1 ส่งกระทรวงเจ้าสังกัดเรือนจำฉบับ 1
ส่งไปทูลเกล้า ฯ ถวายฉบับ 1

อนึ่ง ในกรณีที่การตั้งกัมการโดยตำแหน่งดังกล่าวมาใน
วรรคต้นจะไม่สะดวกในทางปฏิบัติ ก็ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ซึ่งเป็นผู้บังคับการเรือนจำมีอำนาจสั่งตั้งข้าราชการตามที่เห็น
สมควรเป็นกัมการดำเนินการได้

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ในส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 ควง อภัยวงศ์
 นายกรัฐมนตรี